Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40656
Copyright: Melk, Benediktinerstift

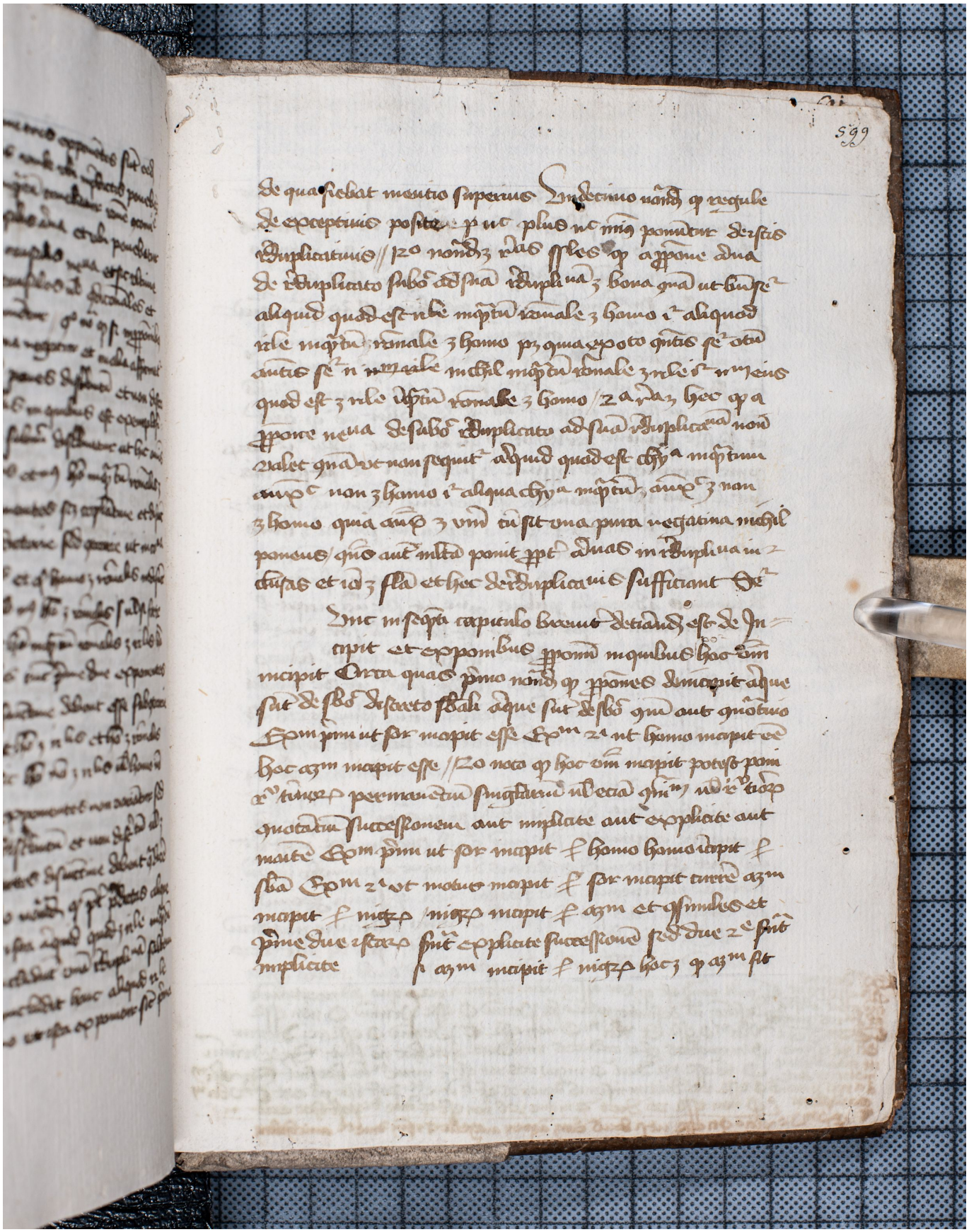

599

de qua fiebat mentio superius. Sed tertio nondum quia regule
de exceptione posite prius plus ne mio pondere de istis
reduplicativis // 20 nondum rdus sphes quia appone dua
de reduplicato subo ad sua reduplicata. Bona qua ut burpe
aliquid quod est rnle mptu rionale. Homo i. aliquod
rnle mptu rionale. Homo pz, qua expoto quitus sc. obu
autus sc. n rnale mchil mptu rionale. rnle ds rnale
quod est. rnle rdptu rionale. Homo. 2a rda. Hec qua
appone nua de subo reduplicato ad sua reduplicata non
valet qua ut non sequitur aliquid quod est chya mptum
auqc non. Homo i. aliqua chya mptu auqc. non
Homo qua auqc. vnd cu sit una pura negatiua mchil
ponens, quo aut mlto ponit ppt duas in reduplicatione
causas et id. sla et hec de reduplicatione sufficiant de

Sunt in sequenti capitulo breuis detiandum est de In
cipit et opponibus prout nequibus hoc cum
mcipit. Circa quas primo nondum qp appones dmcipit aque
sit de subo desinito sbali aque sit de subo qnd aut quotuus
Sp. prm ut sor mapit esse. Sp. 2a ut homo mapit esse
hoc azm mapit esse // 20 nota qp hoc cum mapit potest pom
r. tunc p permanentia sugliere ut etia qm. ut ie tuop
quotidie successione aut implicate aut explicate aut
mate. Sp. prm ut sor mapit f homo homo rdpit f
sbd. Sp. 2. ut motus mapit f sor mapit tunc azm
mapit f mtzp. mtzp mapit f azm et similiter et
prime due istarum sunt explicate successione sed due 2e sunt
implicate. azm mapit f mtzp hoc. qp azm sit